

Convenția Consiliului Europei privind Manipularea în Competițiile Sportive

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei și alți semnatori ai acestei Convenții,

Ținând cont de faptul că scopul Consiliului Europei este de a atinge o unitate mai mare între membrii săi;

Ținând cont de Planul de Acțiuni al Summit-ului al Treilea al Președinților Statelor și Guvernelor Consiliului Europei (Varșovia, 16-17 mai 2005), care recomandă continuarea activităților Consiliului Europei care servesc ca referință în domeniul sportului;

Ținând cont de faptul că este necesar de a elabora pe viitor un cadru comun European și mondial pentru dezvoltarea sportului, bazat pe noțiuni de democrație pluralistă, statul de drept, drepturile omului și etica sportivă;

Fiind conștiente ca fiecare țară și tip de sport în lume poate fi afectat în mod potențial de manipularea competițiilor sportive și accentuând că acest fenomen, ca amenințare globală asupra integrității sportului, are nevoie de un răspuns mondial care de asemenea trebuie să fie sprijinit de Statele care nu sunt membre ale Consiliului Europei;

Exprimându-și îngrijorarea cu privire la implicarea activităților criminale și în mod particular crimei organizate în manipularea competițiilor sportive precum și cu privire la caracterul său transnațional;

Amintind de Convenția pentru Protecția Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale (1950, ETS No. 5) și Protocoloalele acesteia, Convenția Europeană privind violența și ieșirile necontrolate ale spectatorilor cu ocazia manifestărilor sportive și în mod special a meciurilor de fotbal (1985, ETS No. 120), Convenția împotriva dopajului (1989, ETS No. 135), Convenția penală privind corupția (1999, ETS No. 173) precum și de Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului (2005, CETS No. 198);

Amintind de Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (2000) și Protocoloalele sale;

De asemenea amintind de Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (2003);

Amintind importanța investigației eficiente a infracțiunilor din cadrul jurisdicției lor fără întârzieri nejustificate;

Amintind rolul cheie pe care Organizația Internațională a Poliției Criminale (Interpol) îl joacă în facilitarea cooperării eficiente între autoritățile de aplicare a legii pe lângă cooperarea juridică;

Accentuând că organizațiile sportive poartă responsabilitatea de a detecta și sancționa manipularea competițiilor sportive comisă de persoane care se folosesc de autoritatea lor; Recunoscând rezultatele deja obținute în combaterea manipulării competițiilor sportive; Convinse că o luptă eficientă împotriva manipulării competițiilor sportive necesită cooperare care să funcționeze în mod corespunzător la nivel național și internațional, sporită, rapidă și viabilă;

Ținând cont de Recomandările Comitetului de Miniștri către Statele Membre Rec(92)13 revizuit cu privire la statutul revizuit al sportului european; CM/Rec(2010)9 cu privire la codul revizuit de etică sportivă; Rec(2005)8 cu privire la principiile bunei guvernante în sport și CM/Rec(2011)10 cu privire la integritatea sportului pentru combaterea manipulării rezultatelor, în special stabilirii meciurilor;

Avînd în vedere activitatea și concluziile următoarelor conferințe:

- a 11-a Conferință a Miniștrilor Consiliului Europei responsabilă de sport care a avut loc în Atena la 11 și 12 decembrie 2008;
- a 18-a Conferință Informală a Miniștrilor Consiliului Europei responsabilă de sport (Baku, 22 septembrie 2010) cu privire la promovarea integrității sportului împotriva manipulării rezultatelor (stabilirea meciurilor);
- a 12-a Conferință a Miniștrilor Consiliului Europei responsabilă de sport (Belgrad, 15 martie 2012) în special cu privire la elaborarea unui nou instrument juridic internațional împotriva manipulării rezultatelor sportive;
- a 5-a Conferință Internațională UNESCO a Miniștrilor și Înalților Oficiali responsabili pentru educația fizică și sport (MINEPS V);

Convins că dialogul și cooperarea între autoritățile publice, organizațiile sportive, organizatorii de competiții precum și operatorii de pariuri sportive la nivel național și internațional în baza respectului reciproc și încrederii este esențial în căutarea răspunsurilor comune eficiente la provocările generate de problema manipulării competițiilor sportive;

Recunoscînd că sportul bazat pe o competiție corectă și echitabilă, este imprevizibil și solicită practici și comportament lipsite de etică pentru a fi contracarat eficient și forțat;

Accentuînd convingerea lor că aplicarea uniformă a principiilor unei bune guvernanțe și etici în sport este un factor semnificativ pentru a ajuta la eradicarea corupției, manipularea competițiilor sportive și altor tipuri de practici incorecte în sport;

Recunoscînd că, în conformitate cu principiul autonomiei sportului, organizațiile sportive au responsabilități de auto-reglementare și disciplinare în combaterea manipulării competițiilor sportive, iar autoritățile publice protejează integritatea sportului;

Recunoscînd că dezvoltarea activităților de pariuri sportive, în mod special pariurile sportive ilegale sporesc riscurile unei astfel de manipulări;

Avînd în vedere că manipularea competițiilor sportive poate fi relaționată sau ne-relaționată cu pariurile sportive, precum și relaționată sau ne-relaționată cu infracțiunile și trebuie pedepsită în toate cazurile;

Luînd în considerație libertatea de acțiune de care Statele care beneficiază, în cadrul legislației aplicabile, de luarea deciziilor asupra politicilor pariurilor sportive,

Au convenit asupra următoarelor:

Capitolul I – Scop, principii de orientare, definiții

Articolul 1 – Scopul și obiectivele principale

1. Scopul acestei Convenții este de a combate manipularea competițiilor sportive pentru a proteja integritatea sportului și etica sportivă în conformitate cu principiul autonomiei sportului.
2. Pentru acest scop, obiectivele centrale ale acestei Convenții sunt:
 - a. de a preveni, descoperi și sancționa manipularea națională sau transnațională a competițiilor sportive naționale și internaționale;
 - b. de a promova cooperarea națională și internațională împotriva manipulării competițiilor sportive între autoritățile publice interesate precum și cu organizațiile implicate în sporturi și pariuri sportive.

Articolul 2 – Principii de orientare

1. Combaterea manipulării competițiilor sportive va asigura respectarea, printre altele, a următoarelor principii:
 - a. drepturile omului;
 - b. legalitate;
 - c. proporționalitate;
 - d. protecția vieții private și datelor personale.

Articolul 3 – Definiții

Pentru scopurile acestei Convenții:

1. "Competiție sportivă" semnifică oricare eveniment sportiv organizat în conformitate cu regulile stabilite de organizația sportivă enumerate de Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției în conformitate cu articolul 31.2, și recunoscute de organizațiile sportive internaționale, sau, acolo unde este cazul, de alte organizații sportive competente.
2. "Organizație sportivă" semnifică oricare organizație care controlează sportul sau un sport particular și care figurează pe lista adoptată de Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției în conformitate cu articolul 31.2, precum și organizațiile sale afiliate naționale și internaționale, dacă este necesar.
3. "Organizator de competiții" semnifică oricare organizație sportivă sau oricare altă persoană, indiferent de forma sa juridică, care organizează competiții sportive.
4. "Manipularea competițiilor sportive" semnifică o înțelegere intenționată, acțiune sau omisiune care vizează o modificare necorespunzătoare a rezultatului sau cursului competiției sportive pentru a îndepărta în totalitate sau parțial tipul imprevizibil al competiției sportive menționate mai-sus cu scopul de a obține un avantaj necuvenit pentru sine sau alții.
5. "Pariuri sportive" semnifică oricare pariu pe o miză cu valoare monetară în așteptarea unui premiu bănesc, supus unui incident nesigur și viitor relaționat cu o competiție sportivă. În special:
 - a. "pariuri sportive ilegale" semnifică oricare activitate de pariuri sportive a cărei tip sau operator nu este permis în baza legislației aplicabile a jurisdicției unde consumatorul este localizat;
 - b. "pariuri sportive nereglementare" semnifică oricare activitate de pariuri sportive care nu se potrivește cu modelele obișnuite și anticipate ale pieții în cauză sau relaționate cu parierea pe competițiilor sportive ale căror curs au caracteristici neobișnuite;
 - c. "pariuri sportive dubioase" semnifică oricare activitate de pariuri sportive care în conformitate cu probele fiabile și coerente este relaționată cu manipularea competițiilor sportive, pentru care sunt oferite.
6. "Titularii de pariuri în competiție" semnifică oricare persoană fizică sau juridică care aparține uneia din următoarele categorii:
 - a. "sportiv" semnifică oricare persoană sau grup de persoane care participă la competițiile sportive;
 - b. "personalul asistent al sportivilor" semnifică oricare antrenor, instructor, manager, agent, echipa de personal, oficialul echipei, personalul medical sau paramedical care activează cu sau tratează sportivii ce participă la sau se pregătesc pentru competițiile sportive, precum și celelalte persoane care lucrează cu sportivii;
 - c. "oficial" semnifică oricare persoană care este proprietarul, titular de pariuri, directorul sau membrul personalului entității care organizează și promovează competițiile sportive precum și arbitru, membrul juriului și oricare altă persoană acreditată. Acest termen de asemenea include directorii și personalul organizațiilor sportive sau unde este cazul, altor organizații sportive competente care admit competiția.
7. "Informație confidențială" semnifică informația relaționată cu oricare competiție pe care o persoană o posedă în virtutea poziției sale în raport cu un sport sau competiție, cu excepția

oricărei informații deja publicată sau cunoscută public, accesibilă ușor membrilor interesați ai publicului sau divulgată în conformitate cu normele și regulile ce gestionează competiția relevantă.

Capitolul II – Prevenirea, cooperarea și alte măsuri

Articolul 4 – Coordonare internă

1. Fiecare Parte va coordona politicile și acțiunea tuturor autorităților publice preocupate de combaterea manipulării competițiilor sportive.
2. Fiecare Parte, în cadrul jurisdicției sale, va încuraja organizațiile sportive, organizatorii competițiilor și operatorii de pariuri sportive să coopereze în vederea combaterii manipulării competițiilor sportive și, după caz, să le încredințeze implementarea stipulațiilor relevante ale acestei Convenții.

Articolul 5 – Evaluarea și management-ul riscului

1. Fiecare Parte – după caz – va identifica, analiza și evalua riscurile asociate cu manipularea competițiilor sportive cooperând cu organizațiile sportive, operatorii de pariuri sportive, organizatorii de competiții precum și cu alte organizații relevante.
2. Fiecare Parte va încuraja organizațiile sportive, operatorii de pariuri sportive, organizatorii de competiții precum și alte organizații relevante să stabilească proceduri și reguli pentru combaterea manipulării competițiilor sportive și va adopta, după caz, măsuri legislative sau de alt tip pentru acest scop.

Articolul 6 – Educație și creșterea gradului de conștientizare

1. Fiecare Parte va încuraja creșterea gradului de conștientizare, educația, instructajul și cercetarea pentru a consolida combaterea manipulării competițiilor sportive.

Articolul 7 – Organizații sportive și organizatorii de competiții

1. Fiecare Parte va încuraja organizațiile sportive și organizatorii de competiții să adopte și să implementeze reguli pentru combaterea manipulării competițiilor sportive precum și principii ale bunei guvernante, relaționate, printre altele, cu:
 - a. prevenirea conflictelor de interes, inclusiv:
 - interzicerea titularilor de pariuri de a paria pe competițiile sportive în care sunt implicați;
 - interzicerea utilizării abuzive sau răspîndirea informației confidențiale;
 - b. respectarea de către organizațiile sportive și membrii lor afiliați a obligațiilor contractuale și altele;
 - c. obligarea titularilor de pariuri să raporteze imediat oricare activitate suspicioasă, incident, stimulent sau abordare ce ar putea fi considerată o încălcare a regulilor împotriva manipulării competițiilor sportive.
2. Fiecare Parte va încuraja organizațiile sportive să adopte și să implementeze măsurile corespunzătoare pentru a garanta:
 - a. monitorizarea sporită și eficientă a cursului competițiilor sportive expuse riscului manipulării;
 - b. acordul de a raporta fără întârzieri autorităților publice relevante sau platformelor naționale, incidente de activități dubioase relaționate cu manipularea competițiilor sportive;;
 - c. mecanisme eficiente pentru facilitarea divulgării oricărei informații cu privire la cazurile potențiale sau reale de manipulare a competițiilor sportive, inclusiv protecția corespunzătoare pentru avertizorii de integritate;
 - d. aducerea la cunoștința titularilor de pariuri inclusiv sportivilor tineri a riscului manipulării competițiilor sportive și eforturilor depuse pentru combaterea acestora, prin educație, instructaj și răspîndire a informației;

e. numirea oficialilor relevanți pentru o competiție sportivă, în mod special arbitrilor la ultima etapă posibilă.

3. Fiecare Parte va încuraja organizațiile sale sportive și prin intermediul lor organizațiile sportive internaționale, să aplice sancțiuni disciplinare și măsuri specifice, eficiente, proporționale și disuasive pentru încălcările regulamentelor interne împotriva manipulării competițiilor sportive, în special cele la care se face referire în paragraful 1 al acestui Articol precum și va asigura recunoașterea reciprocă și aplicarea sancțiunilor impuse de alte organizații sportive, în special din alte țări.

4. Responsabilitatea disciplinară stabilită de organizațiile sportive nu va exclude oricare răspundere criminală, civilă sau administrativă.

Articolul 8 – Măsurile cu privire la finanțarea organizațiilor sportive

1. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative sau de altă natură necesare pentru a asigura transparență cuvenită cu privire la finanțarea organizațiilor sportive care sunt sprijinite financiar de Parte vizată.

2. Fiecare Parte va lua în considerare posibilitatea de a ajuta organizațiile sportive de a combate manipularea competițiilor sportive, inclusiv prin finanțarea mecanismelor corespunzătoare.

3. Fiecare Parte, unde este cazul, va lua în considerare întreruperea suportului financiar sau va cere organizațiilor sportive să întrerupă suportul financiar oferit de titularii de pariuri sancționați pentru manipularea competițiilor sportive, pe durata sancțiunii.

4. Unde va fi cazul, fiecare Parte va întreprinde pașii necesari pentru a opri parțial sau în totalitate sprijinul financiar sau de altă natură, relaționat cu sportul, provenit de la oricare organizații sportive care nu aplica în mod eficient regulile pentru combaterea manipulării competițiilor sportive.

Articolul 9 – Măsuri cu privire la autoritatea de reglementare a pariurilor sau alt organ sau organe responsabile

1. Fiecare Parte va identifica una sau mai multe autorități responsabile, care în regimul juridic al Părții va fi însărcinată cu implementarea regulamentului pariurilor sportive și cu aplicarea măsurilor relevante în vederea combaterii manipulării competițiilor sportive în raport cu pariurile sportive, inclusiv, unde este cazul cu:

a. schimbul de informații, în timp util, cu alte autorități relevante sau cu o platformă națională privind pariurile sportive ilegale, neregulamentare sau dubioase precum și încălcările regulamentelor referitoare la sau stabilite în conformitate cu această Convenție;

b. limitarea finanțării pariurilor sportive, în urma consultării cu organizațiile sportive naționale și operatorii de pariuri sportive, excluzând în mod particular competițiile sportive:

- care sunt destinate celor sub 18 ani; sau

- unde condițiile de organizare și/sau mizele în termeni sportivi sunt necorespunzătoare;

c. furnizarea în prealabil a informației despre tipurile și obiectele produselor de pariuri sportive organizatorilor competițiilor pentru a le sprijini eforturile de a identifica și controla riscurile manipulării în cadrul competițiilor lor;

d. utilizarea sistematică în pariurile sportive a mijloacelor de achitare care permit fluxuri financiare ce depășesc un anumit prag, definit de fiecare Parte. Aici trebuie urmăriți în mod special expeditorii, destinarii precum și sumele;

e. mecanismele în cooperarea cu și între organizațiile sportive și, unde este cazul, cu operatorii de pariuri sportive, pentru a preveni titularii de pariuri să parieze pe competițiile sportive care încălcă regulamentele sportive relevante sau legislația aplicabilă;

f. suspendarea activității de parly, în conformitate cu legislația națională, cu privire la competițiile pentru care a fost emisă o alarma corespunzătoare.

2. Fiecare Parte va comunica Secretariatului General al Consiliului Europei denumirea și adresa autorității sau autorităților identificate în conformitate cu paragraful 1 al acestui Articol.

Articolul 10 – Operatorii de pariuri sportive

1. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative și de altă natură necesare pentru a preveni conflictele de interes și utilizare abuzivă a informației confidențiale de către persoanele fizice și juridice implicate în furnizarea produselor de pariuri sportive, în special restricționând:
 - a. persoanele fizice sau juridice implicate în furnizarea produselor de pariuri sportive să parieze pe propriile lor produse;
 - b. abuzul poziției în calitate de sponsor sau proprietar parțial al organizațiilor sportive pentru a facilita manipularea competițiilor sportive sau utilizarea abuzivă a informației confidențiale;
 - c. titularii de pariuri în competiție să fie incluși în elaborarea coeficienților pentru competițiile în care sunt implicați;
 - d. oricare operator de pariuri sportive care controlează un organizator sau titular de pariuri în competiție, precum și oricare operator de pariuri sportive care este controlat de astfel de organizator sau titular de pariuri în competiție, să parieze cu privire la competiție în care acest organizator sau titular de pariuri în competiție este implicat.
2. Fiecare Parte va încuraja operatorii săi de pariuri sportive și prin intermediul lor organizațiile internaționale ale operatorilor de pariuri sportive să aducă la cunoștința proprietarilor și angajaților lor consecințele și combaterea manipulării competițiilor sportive, prin educație, instrucție precum și răspândirea informației.

3. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative și de altă natură necesare pentru a obliga operatorii de pariuri sportive să raporteze fără întârziere autorității sau autorităților responsabile sau platformei naționale, pariurile neregulamentare și dubioase autorităților de reglementare a pariurilor.

Articolul 11 – Combaterea pariurilor sportive ilegale

1. În vederea combaterii manipulării competițiilor sportive, fiecare Parte va examina cele mai eficiente măsuri pentru a lupta împotriva operatorilor de pariuri sportive ilegale și va lua în considerare adoptarea măsurilor în conformitate cu legislația aplicabilă a jurisdicției relevante, cum ar fi:
 - a. lichidarea sau restricția directă sau indirectă a accesului la operatorii de pariuri sportive ilegale care se află la distanță precum și lichidarea operatorilor locali de pariuri sportive ilegale din jurisdicția Părții;
 - b. blocarea fluxurilor financiare între operatorii de pariuri sportive ilegale și consumatori;
 - c. interzicerea reclamării operatorilor de pariuri sportive ilegale;
 - d. sporirea gradului de conștientizare cu privire la riscurile asociate cu pariurile sportive ilegale.

Capitolul III – Schimbul de informații

Articolul 12 – Schimbul de informații între autoritățile publice competente, organizațiile sportive și operatorii de pariuri sportive

1. Fără a aduce prejudicii articolului 14, fiecare Parte va facilita, la nivel național și internațional și în conformitate cu legislația sa națională, schimbul de informații între autoritățile publice relevante, organizațiile sportive, organizatorii de competiții, operatorii de pariuri sportive și platformele naționale. În special, fiecare Parte își va lua angajamentul de a stabili mecanisme pentru distribuirea informației relevante când astfel de informație ar putea fi de folos în eliminarea riscurilor menționate în articolul 5 și anume va furniza în prealabil organizatorilor de competiții informația despre tipurile și obiectul produselor de pariuri precum și va iniția și conduce investigații sau proceduri cu privire la manipularea competițiilor sportive.
2. În baza unei solicitări, oricare persoană care a primit o astfel de informație, în conformitate cu legislația națională și fără întârzieri, va informa organizația sau autoritatea care a distribuit informația despre efectele acestei comunicări.

3. Fiecare Parte va explora metodele posibile de dezvoltare sau sporire a cooperării și schimbului de informații în contextul luptei împotriva pariurilor sportive ilegale după cum este stabilit în articolul 11 al acestei Convenții.

Articolul 13 – Platforma națională

1. Fiecare Parte va identifica o platformă națională care va comunica manipularea competițiilor sportive. Platforma națională, în conformitate cu legislația internă, printre altele, va:

- a. servi ca punct central de informații, care va colecta și răspîndi informația relevantă pentru combaterea manipulării competițiilor sportive organizatorilor și autorităților relevante;
- b. coordona combaterea manipulării competițiilor sportive;
- c. primi, concentra și analiza informația cu privire la pariurile neregulate și dubioase efectuate în legătură cu competițiile sportive care au loc pe teritoriul Părții și, unde va fi cazul, va emite alarme;
- d. transmite informație cu privire la încălcările potențiale ale legislației sau regulamentelor sportive cu referire la această Convenție autorităților publice sau organizațiilor sportive și/sau operatorilor de pariuri sportive;
- e. cooperează cu toate autoritățile și organizațiile relevante la nivel național și internațional, inclusiv cu platformele naționale și ale altor State.

2. Fiecare Parte va comunica Secretariatului General al Consiliului Europei denumirea și adresa platformei naționale.

Articolul 14 – Protecția datelor personale

1. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative și de altă natură necesare pentru a asigura că toate acțiunile împotriva manipulării competițiilor sportive respectă legile și standardele relevante naționale și internaționale cu privire la protecția datelor personale, în special în schimbul de informații reglementat de această Convenție.

2. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative și de altă natură necesare pentru a asigura că autoritățile și organizațiile publice incluse în această Convenție vor lua măsurile corespunzătoare pentru a asigura că, în cazul în care este colectată, prelucrată și schimbată informația personală, indiferent de tipul acestor schimburi, este acordată o atenție cuvenită principiilor legalității, caracterului adecvat, relevanței și preciziei, precum și protecției datelor și drepturilor persoanelor vizate.

3. Fiecare Parte va prevedea în legislația sa că autoritățile și organizațiile publice incluse în această Convenție vor garanta că schimbul de date pentru scopul acestei Convenții nu depășește minimul necesar pentru desfășurarea scopurilor menționate ale acestui schimb.

4. Fiecare Parte va invita diverse autorități și organizații publice incluse în această Convenție să ofere mijloace tehnice corespunzătoare pentru a garanta securitatea datelor schimbate, fiabilitatea și integritatea lor, precum și disponibilitatea și integritatea sistemelor de schimb al informației și identificarea utilizatorilor săi.

Capitolul IV – Dreptul penal material și cooperarea cu privire la implementare

Articolul 15 – Infracțiunile relaționate cu manipularea competițiilor sportive

1. Fiecare Parte va prevedea ca legislația sa națională să supună sancțiunilor penale manipularea competițiilor sportive, în cazul în care sunt implicate practici de conștrîngere de corupție și necinstite, după cum este definit în legislația națională.

Articolul 16 – Ascunderea profiturilor infracțiunilor relaționate cu manipularea competițiilor sportive

1. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative și de altă natură necesare pentru a stabili în calitate de infracțiuni, în baza legislației sale naționale, comportamentul menționat în articolul 9, paragrafele 1 și 2, ale Convenției Consiliului Europei cu privire spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea veniturilor provenite din activitatea infracțională și finanțarea terorismului (2005, CETS No. 198), în articolul 6, paragraful 1 al Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității organizate transnaționale (2000) sau în articolul 23, paragraful 1 al Convenției Națiunilor Unite împotriva corupției (2003), când infracțiunea care dă naștere unui profit este una din cele menționate în articolele 15 și 17 ale acestei Convenții și în cazurile de extorcare de fonduri, corupție și fraudă.

2. La luarea deciziei cu privire la grupul de infracțiuni care vor fi considerate ca fiind infracțiuni menționate în paragraful 1, fiecare Parte, poate decide în conformitate cu legislația sa națională cum va defini infracțiunile și natura oricăror elemente speciale care le fac grave.

3. În cadrul său de prevenire a spălării banilor, fiecare Parte va cere operatorilor de pariuri sportive să aplice precauție privind clientela, evidența și raportarea cerințelor.

Articolul 17 – Complicitatea și tăinuirea

1. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative și de altă natură necesare pentru a stabili în calitate de infracțiuni, în baza legislației sale, cazurile comise intenționat, complicitatea și tăinuirea comiterii unei infracțiuni menționate în articolul 15 al acestei Convenții.

Articolul 18 – Răspundere colectivă

1. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative și de altă natură necesare pentru a asigura că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru infracțiunile menționate în articolele de la 15 la 17 ale acestei Convenții, dacă ele au fost comise pentru beneficiul lor de către altă persoană fizică, care a acționat fie individual sau în calitate de membru al unei organizații a persoanei juridice, care deține funcție de conducere în cadrul companiei, în baza:

- a. unei procuri de reprezentare a persoanei juridice;
- b. împuternicirii de a lua decizii în numele persoanei juridice;
- c. împuternicirii de a exercita control în cadrul companiei.

2. Supusă principiilor juridice ale Părții, răspunderea persoanei juridice trebuie să fie civilă sau administrativă.

3. În alte cazuri decât cele menționate în paragraful 1, fiecare Parte va întreprinde măsurile necesare pentru a garanta că persoana juridică poate fi făcut responsabilă când lipsa supravegherii sau controlului persoanei fizice menționate la paragraful 1 a făcut posibilă comiterea infracțiunii menționate în articolele de la 15 la 17 ale acestei Convenții de către persoana fizică care acționează în baza împuternicirii persoanei juridice pentru beneficiul acesteia.

4. Această răspundere nu va aduce atingerea răspunderii penale a persoanei fizice care a comis infracțiunea.

Capitolul V – Jurisdicție, procedură penală și măsuri de executare

Articolul 19 – Jurisdicție

1. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative sau de altă natură necesare pentru a stabili jurisdicția cu privire la infracțiunile menționate în articolele de la 15 la 17 ale acestei Convenții unde această infracțiune este comisă:

- a. pe teritoriul său, sau
- b. la bordul unei nave care poartă drapelul său, sau
- c. la bordul unei aeronave înregistrate în baza legislației sale, sau
- d. de unul din cetățenii săi sau de o persoană care are viza de reședință pe teritoriul său.

2. Fiecare Stat sau Uniunea Europeană poate, la momentul semnării sau la depunerea spre păstrare a documentului de ratificare, acceptare sau aprobare, printr-o declarație adresată Secretariatului General al Consiliului Europei, să declare că își rezervă dreptul de a aplica sau ba, doar în cazuri sau condiții specifice, regulile cu privire la jurisdicție menționate în paragraful 1, sub-paragraful d) al acestui articol.

3. Fiecare Parte va lua măsuri legislative sau de altă natură necesare pentru a stabili jurisdicția cu privire la infracțiunile menționate în articolele de la 15 la 17 ale acestei Convenții în cazurile în care un infractor pretins este prezent pe teritoriul său și nu poate fi extrădat altei Părți în baza naționalității sale.

4. Când mai multe Părți invocă jurisdicția cu privire la o infracțiune pretinsă menționată în articolele de la 15 la 17 ale acestei Convenții, Părțile implicate, unde va fi cazul, se vor consulta privind determinarea celei mai corespunzătoare jurisdicții pentru scopurile urmării.

5. Fără a aduce atingerea regulilor generale ale legislației internaționale, această Convenție nu exclude oricare jurisdicție penală, civilă sau administrativă exercitată de o Parte în conformitatea cu legislația sa națională.

Articolul 20 – Măsuri pentru protejerea probelor electronice

1. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative sau de altă natură necesare pentru a proteja probele electronice, printre altele, prin intermediul păstrării accelerate a datelor informatice stocate, păstrării accelerate și divulgării datelor de trafic, ordine de producere, căutarea și confiscarea datelor informatice stocate, colectarea în timp real a datelor de trafic precum și captarea datelor de conținut, în conformitate cu legislația sa națională, la investigarea infracțiunilor menționate în articolele de la 15 la 17 ale acestei Convenții.

Articolul 21 – Măsuri de protecție

1. Fiecare Parte va adopta măsurile legale necesare pentru a oferi în mod eficient protecție: a. persoanelor care oferă, cu bună credință invocând motive rezonabile, informație cu referire la infracțiunile menționate în articolele de la 15 la 17 ale acestei Convenții sau care cooperează în alt mod cu autoritățile de investigație sau urmărire penală;
- b. martorilor care au făcut declarații cu privire la infracțiuni;
- c. în caz de necesitate, membrilor familiilor persoanelor menționate la sub-paragrafele a) și b).

Capitolul VI – Sancțiuni și măsuri

Articolul 22 – Sancțiuni penale împotriva persoanelor fizice

1. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative sau de altă natură necesare pentru a asigura că infracțiunile menționate în articolele de la 15 la 17 ale acestei Convenții, comise de persoane fizice, vor fi pedesite prin sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, inclusiv prin sancțiuni financiare, luându-se în considerare gravitatea infracțiunii. Aceste sancțiuni vor include penalități care vor invoca privarea de libertate care ar putea da naștere extrădării, după cum este definit în legislația națională.

Articolul 23 – Sancțiuni penale împotriva persoanelor juridice

1. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative sau de altă natură necesare pentru a asigura că persoanele juridice vor purta răspundere în conformitate cu articolul 18 și vor fi supuse sancțiunilor eficiente, proporționale și disuasive, inclusiv sancțiunilor financiare și altele cum ar fi:
 - a. privare temporară sau permanentă de a exercita o anumită activitate comercială;
 - b. plasarea sub supraveghere juridică;
 - c. ordin judiciar de lichidare.

Articolul 24 – Sancțiuni administrative

1. Fiecare Parte, va adopta, unde va fi cazul, astfel de măsuri legislative sau de altă natură cu privire la acțiunile care pot fi pedepsite în baza legislației sale naționale, necesare pentru a pedepsi încălcările stabilite în conformitate cu această Convenție prin sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive și măsuri care respectă procedurile stabilite de autoritățile administrative, când decizia poate da naștere unei proceduri în fața unui tribunal cu jurisdicție.
2. Fiecare Parte va asigura că măsurile administrative vor fi aplicate. Acest lucru poate fi făcut de autoritatea de reglementare a pariurilor sau altă autoritate sau autorități responsabile, în conformitate cu legislația sa națională.

Articolul 25 – Sechestrare și confiscare

1. Fiecare Parte va adopta astfel de măsuri legislative sau de altă natură în conformitate cu legislația sa națională, pentru a permite sechestrarea sau confiscarea:
 - a. mărfurilor, documentelor sau altor instrumente utilizate sau intenționate pentru a fi utilizate, în comiterea infracțiunilor menționate în articolele de la 15 la 17 ale acestei Convenții;
 - b. veniturile acestor infracțiuni, sau proprietatea unei valori ce corespunde cu aceste venituri.

Capitolul VII – Cooperare internațională în materie penală și altele

Articolul 26 – Măsuri în vederea cooperării internaționale în materie penală

1. Părțile vor coopera una cu alta, în conformitate cu prevederile acestei Convenții și cu documentele relevante aplicabile internaționale și regionale, cu dispozițiile convenite în baza legislației uniforme și reciproce și cu legislația națională, cât mai mult posibil, pentru scopuri de investigații, urmăriri penală și proceduri juridice cu privire la infracțiunile menționate în articolele de la 15 la 17 ale acestei Convenții, inclusiv pentru scopuri de sechestrare și confiscare.
2. Părțile vor coopera cât mai mult posibil în conformitate cu tratatele aplicabile internaționale, regionale și bilaterale cu privire la extrădare și asistență reciprocă în materie penală și în conformitate cu legislația națională, cu privire la infracțiunile menționate în articolele de la 15 la 17 ale acestei Convenții.
3. În materii de cooperare internațională, indiferent dacă incriminarea dublă este considerată o obligație, se va considera ca fiind îndeplinită, indiferent dacă legile Statului solicitat plasează infracțiunea în cadrul aceleiași categorii de infracțiuni sau folosesc același termen pentru a denumi infracțiunea ca și Statul solicitant, dacă comportamentul care stă la baza infracțiunii cu privire la care este solicitată asistență juridică reciprocă sau extrădarea este o infracțiune în baza legislației ambelor Părți.
4. Dacă Partea care efectuează extrădarea sau execută asistență juridică reciprocă în materie penală în baza unui tratat primește o cerere de extrădare sau de asistență juridică în materie penală de la Partea cu care nu are vreun tratat, acționând prin respectarea obligațiilor sale în baza legislației internaționale și fiind supusă condițiilor prevăzute de propria legislație națională, poate considera această Convenție ca bază juridică pentru extrădare sau asistență juridică reciprocă în materie penală cu privire la infracțiunile menționate în articolele de la 15 la 17 ale acestei Convenții.

Articolul 27 – Alte măsuri de cooperare internațională în ceea ce privește prevenirea

1. Fiecare Parte va tinde să integreze, unde va fi cazul, prevenirea și combaterea manipulării competițiilor sportive în programele de asistență pentru beneficiul Statelor terțe.

Articolul 28 – Cooperarea internațională cu organizații sportive internaționale

1. Fiecare Parte, în conformitate cu legislația sa națională, va coopera cu organizațiile sportive internaționale în combaterea manipulării competițiilor sportive.

Capitolul VIII – Urmări

Articolul 29 – Furnizarea de informații

1. Fiecare Parte va transmite Secretariatului General al Consiliului Europei, în una din limbile oficiale ale Consiliului Europei, toată informația relevantă cu privire la măsurile legislative și de altă natură întreprinse pentru respectarea termenilor acestei Convenții.

Articolul 30 – Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției

1. Pentru acest scop al Convenției, Comitetului pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției prin prezentul stabilește următoarele:

2. Fiecare Parte poate fi reprezentată în Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției de unul sau mai mulți delegați, inclusiv reprezentanți ai autorităților publice responsabile pentru regulamentul sportiv, de aplicare a legii precum și de pariuri. Fiecare Parte va avea un singur vot.

3. Adunarea parlamentară a Consiliului Europei precum și alte comitete interguvernamentale ale Consiliului Europei, vor numi fiecare câte un reprezentant al Comitetului pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției pentru a contribui la abordare multisectorială și multidisciplinară. Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției poate, în caz de necesitate, va invita prin decizie unanimă, oricare Stat care nu este Parte a Convenției, oricare organizație sau organ internațional, să fie reprezentate de către un observator la ședințele lui. Reprezentanții numiți în baza acestui paragraf vor participa la ședințele Comitetului pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției fără drept de vot.

4. Ședințele Comitetului pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției vor fi convocate de Secretariatul General al Consiliului Europei. Prima sa ședință va avea loc în cel mai scurt timp posibil și în oricare caz, în decursul unui an după data intrării în vigoare a Convenției. Acesta va convoca ședință ori de câte ori aceasta va fi solicitată de cel puțin o treime din Părți sau de Secretariatul General.

5. Fiind supus stipulațiilor acestei Convenții, Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției va elabora și adopta prin consens propriile reguli și proceduri.

6. Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției va fi ajutat de Secretariatul Consiliului Europei în îndeplinirea funcțiilor sale.

Articolul 31 – Funcțiile Comitetului pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției

1. Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției este responsabil pentru continuarea implementării acestei Convenții.

2. Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției va adopta și modifica lista organizațiilor sportive menționate în articolul 3.2, asigurând publicarea acestora într-un mod corespunzător.

3. Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției, în mod special:
a. poate face recomandări Părților cu privire la măsurile care urmează a fi luate pentru scopurile acestei Convenții, în mod special cu privire la cooperarea internațională;
b. unde va fi cazul, poate face recomandări Părților, în urma publicațiilor documentelor explicative și în rezultatul consultării prealabile cu reprezentanții organizațiilor sportive și operatorii de pariuri sportive, în special privind:

- criteriul care urmează a fi stabilit de organizațiile sportive și operatorii de pariuri sportive pentru a beneficia de schimbul de informații menționat în articolul 12.1 al acestei Convenții;
 - alte căi care urmăresc sporirea cooperării operaționale între autoritățile publice relevante, organizațiile sportive și operatorii de pariuri, după cum este menționat în această Convenție;
- c. poate informa organizațiile internaționale relevante și publicul despre activitățile întreprinse în cadrul acestei Convenții;
- d. poate pregăti o evaluare pentru Comitetul de Miniștri la solicitarea oricărui Stat care nu este membru al Consiliului Europei și care va fi invitat de către Comitetul de Miniștri să semneze Convenția în conformitate cu articolul 32.2.
4. Pentru a-și îndeplini funcțiile sale, Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției poate, la propria inițiativă, convoca ședințe ale experților.
5. Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției, cu acordul prealabil al Părților vizate, va organiza vizite ale Părților.

Capitolul IX – Stipulații finale

Articolul 32 – Semnarea și intrarea în vigoare

1. Această Convenție va fi deschisă spre semnare de către Statele Membre ale Consiliului Europei, alte State Părți ale Convenției Culturale Europene, Uniunea Europeană și Statele care nu sunt membre care au participat la elaborarea sa sau beneficiază de statut de observator în cadrul Consiliului Europei.
2. Această Convenție va fi de asemenea deschisă spre semnare de către alte State care nu sunt membre ale Consiliului Europei la invitația Comitetului de Miniștri. Decizia de a invita un Stat care nu este membru pentru a semna Convenția, va fi luată de majoritatea după cum este menționat în articolul 20.d al Statutului Consiliului Europei, și prin vot unanim al reprezentanților Statelor Contractante cu drept de a participa în Comitetul de Miniștri, după consultarea Comitetului pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției, odată stabilit.
3. Această Convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Documentele ratificării, acceptării sau aprobării vor fi depuse spre păstrare la Secretariatul General al Consiliului Europei.
4. Această Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii după expirarea perioadei de trei luni după data la care 5 semnatori, inclusiv cel puțin 3 State membre ale Consiliului Europei și-au exprimat acordul de a fi uniți prin Convenție în conformitate cu stipulațiile paragrafelor 1, 2 și 3.
5. În ceea ce privește alt Stat semnatar sau Uniunea Europeană care își exprimă ulterior acordul de a fi unită prin această Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii după expirarea perioadei de 3 luni după data exprimării acordului de a fi unită prin Convenție în conformitate cu stipulațiile paragrafelor 1, 2 și 3.
6. O Parte contractantă care nu este membru al Consiliului Europei va contribui la finanțarea Comitetului pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției în modul stabilit de Comitetul de Miniștri după ce aceasta a fost consultată.

Articolul 33 – Efectele Convenției și conexiunea cu alte instrumente internaționale

1. Această Convenție nu afectează drepturile și obligațiile Părților în baza convențiilor multilaterale internaționale privind subiectele specifice. În special, această Convenție nu modifică drepturile și obligațiile care rezultă din alte acorduri anterior semnate în legătură cu combaterea dopajului și în conformitate cu obiectul și scopul acestei Convenții.

2. Această Convenție, completează în mod special, unde este cazul, tratatele aplicabile multilaterale și bilaterale dintre Părți, inclusiv stipulațiile:

- Convenției Europene cu privire la extrădare (1957, ETS No. 24);
- Convenției Europene cu privire la asistența reciprocă în materie penală (1959, ETS No. 30);
- Convenției cu privire la spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii (1990, ETS No. 141);
- Convenției Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului (2005, CETS No. 198).

3. Părțile Convenției pot încheia tratate bilaterale și multilaterale una cu alta cu privire la aspectele abordate în această Convenție pentru a completa și consolida stipulațiile acesteia sau pentru a facilita aplicarea principiilor incluse în prezenta.

4. Dacă două sau mai multe Părți au încheiat deja un tratat cu privire la aspectele abordate în această Convenție sau au stabilit în alt mod legături cu privire la astfel de aspecte, ele de asemenea vor avea dreptul să aplice acel tratat sau să reglementeze acele relații în mod corespunzător. Cu toate acestea, când Părțile stabilesc relații în legătură cu aspectele abordate în această Convenție în alt mod decât cel menționat în prezenta, ei o vor face astfel încât să fie compatibile cu principiile și obiectivele Convenției.

5. Nimic din această Convenție nu va afecta drepturile, restricțiile, obligațiunile și responsabilitățile Părților.

Articolul 34 – Condiții și garanții

1. Fiecare Parte va garanta că stabilirea, implementarea și aplicarea competențelor și procedurilor menționate în capitolele de la II la VII vor fi supuse condițiilor și garanțiilor furnizate în baza legislației naționale, care vor oferi protecție corespunzătoare a drepturilor și libertăților omului, inclusiv drepturilor care decurg în conformitate cu obligațiile pe care le-a întreprins în baza Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Pactul Internațional al Națiunilor Unite din 1966 cu privire la Drepturile Civile și Politice și alte instrumente internaționale aplicabile cu privire la drepturile omului și care vor încorpora principiul proporționalității în legislația lor națională.

2. Astfel de condiții și garanții, după caz, având în vedere natura procedurii sau competenței vizate, printre altele, vor include supraveghere juridică sau independentă de altă natură, criterii care vor justifica aplicarea precum și limitarea domeniului de aplicare și durata unei astfel de competențe sau proceduri.

3. În măsura în care coincide cu interesul public, în mod special este în concordanță cu buna administrare a justiției, fiecare Parte va lua în considerare impactul competențelor și procedurilor din aceste Capitle în baza drepturilor, responsabilităților și intereselor legitime ale părților terțe.

Articolul 35 – Aplicare teritorială

1. Oricare stat sau Uniunea Europeană, oricând la semnare sau la depunerea spre păstrare a documentelor de ratificare, acceptare sau aprobare, poate specifica teritoriul sau teritoriile pentru care această Convenție va fi aplicabilă.

2. Fiecare Parte, mai târziu, printr-o declarație adresată Secretariatului General al Consiliului Europei, poate prelungi aplicarea acestei Convenții pentru oricare alt teritoriu specificat în declarație și pentru acele relații internaționale în care este responsabilă sau în numele cărora este abilitată să stipuleze. Cu privire la un astfel de teritoriu, Convenția va intra în vigoare în

prima zi a lunii după expirarea perioadei de 3 luni după data primirii declarației de către Secretariatul General.

3. Oricare declarație făcută în baza celor 2 paragrafe privind procedurile, referitor la oricare teritoriu specificat într-o astfel de declarație, poate fi retrasă printr-o notificare adresată Secretariatului General al Consiliului Europei. Retragera va intra în vigoare în prima zi a lunii după expirarea perioadei de 3 luni după data primirii unei astfel de notificări de către Secretariatul General.

Articolul 36 – Clauză federală

1. Un Stat federal poate avea dreptul de a-și asuma obligațiunile în baza Capitolelor II, IV, V și VI ale acestei Convenții în concordanță cu principiile sale fundamentale de control al relației dintre guvernul central și Statele constitutive sau alte entități teritoriale asemănătoare, cu condiția că este încă capabil să coopereze în baza Capitolelor III și VII.

2. Când sunt puse condiții în baza paragrafului 1, un Stat federal poate să nu aplice termenii unei astfel de condiții pentru a exclude sau diminua în mod substanțial obligațiunile sale de a furniza măsurile menționate în Capitolele III și VII. La mod general, el va oferi pentru o aplicare vastă și eficientă, aptitudini cu privire la aceste măsuri.

3. În ceea ce privește stipulațiile acestei Convenții, aplicarea căreia intră în jurisdicția fiecărui Stat constitutiv sau altor entități teritoriale asemănătoare care nu sunt obligate prin sistemul constituțional al federației să întreprindă măsuri legislative, guvernul federal va informa autoritățile competente a astfel de State despre mențiunile stipulații, despre opinia sa favorabilă, încurajându-le să întreprindă acțiuni corespunzătoare pentru a le pune în aplicare.

Articolul 37 – Condiții

1. Printr-o notificare scrisă adresată Secretariatului General al Consiliului Europei, oricare Stat sau Uniunea Europeană, la data semnării sau la depunerea spre păstrare a documentelor de ratificare, acceptare sau aprobare, poate declara că se folosește de condițiile menționate în articolul 19, paragraful 2 și în articolul 36, paragraful 1. Alte condiții nu vor putea fi puse.

2. O Parte care a pus condiții în conformitate cu paragraful 1, total sau parțial, le poate retrage printr-o notificare adresată Secretariatului General al Consiliului Europei. Această retragere va intra în vigoare la data primirii unei astfel de notificări de către Secretariatul General. În cazul în care în notificare este stipulat faptul că retragerea condiției urmează să intre în vigoare la data specificată acolo, și o astfel de dată este ulterioară dată la care notificarea a fost primită de Secretariatul General, retragerea va intra în vigoare la data ulterioară.

3. O Parte care a pus o condiție o va retrage în totalitate sau parțial, imediat ce circumstanțele o vor permite.

4. Secretariatul General al Consiliului Europei poate întreba periodic Părțile care au pus una sau mai multe condiții despre detaliile cu privire la perspectivele de retragere a unei astfel de condiție.

Articolul 38 – Modificări

1. Modificări la articolele acestei Convenții pot fi propuse de orice Parte, Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției sau Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei.

2. Oricare propunere pentru modificare va fi comunicată Secretariatului General al Consiliului Europei și va fi expediată Părților, Statelor membre ale Consiliului Europei, Statelor care nu sunt membre și au participat la elaborarea Convenției, celor care beneficiază de statut de observatori în Consiliul Europei, Uniunii Europene, oricărui Stat care a fost invitat să semneze

Convenția și Comitetului pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției cu cel puțin 2 luni înainte de ședință la care va fi propusă. Comitetul pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției va prezenta Comitetului de Miniștri părerea sa cu privire la modificarea propusă.

3. Comitetul de Miniștri va lua în considerație modificarea propusă precum și oricare opinie prezentată de Comitetului pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției. Modificarea va putea fi adoptată de majoritate în conformitate cu articolul 20.d al Statutului Consiliului Europei.

4. Conținutul oricărei modificări adoptate de Comitetul de Miniștri în conformitate cu paragraful 3 al acestui articol va fi transmis Părților spre acceptare.

5. Oricare modificare adoptată în conformitate cu paragraful 3 al acestui articolului va intra în vigoare în prima zi a lunii după expirarea perioadei de o lună după ce toate Părțile au informat Secretariatul General despre acceptarea lor, în conformitate cu procedurile lor interne respective.

6. Dacă o modificare a fost adoptată de Comitetul de Miniștri dar încă nu a intrat în vigoare în conformitate cu paragraful 5, un Slat sau Uniunea Europeană nu-și poate exprima acordul spre unire prin Convenție fără acceptarea concomitentă a modificării.

Articolul 39 – Soluționarea litigiilor

1. Comitetului pentru întreprinderea măsurilor ulterioare al Convenției, în cooperare strânsă cu comitetele interguvernamentale relevante ale Consiliului Europei va fi informat cu privire la toate dificultățile privind interpretarea și aplicarea acestei Convenții.

2. În cazul apariției unui litigiu între Părți cu privire la interpretarea și aplicarea acestei Convenții, acestea vor tinde să soluționeze litigiul pe calea negocierii, concilierii și arbitrajului sau prin oricare alte metode pacifice la alegerea lor.

3. Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei poate stabili proceduri de soluționare care ar putea fi folosite de Părți în litigiu în rezultatul acordului lor.

Articolul 40 – Denunțare

1. Fiecare Parte, poate oricând denunța această Convenție printr-o notificare adresată Secretariatului General al Consiliului Europei.

2. O astfel de denunțare va intra în vigoare în prima zi a lunii după expirarea perioadei de 3 luni după data primirii notificării de către Secretariatul General.

Articolul 41 – Notificare

1. Secretariatul General al Consiliului Europei va notifica Părțile, Statele Membre ale Consiliului Europei, alte State Părți ale Convenției Culturale Europene, Statele care nu sunt membre și care au participat la elaborarea sa sau beneficiază de statut de observator în cadrul Consiliului Europei, Uniunea Europeană, precum și Statele care au fost invitate să semneze această Convenție în conformitate cu stipulațiile articolului 32, despre:

- a. oricare semnare;
- b. depunerea spre păstrare a oricărui document de ratificare, acceptare sau aprobare;
- c. oricare dată de intrare în vigoare a Convenției în conformitate cu articolul 32;
- d. oricare condiție și retragere a condiției în conformitate cu articolul 37;
- e. oricare declarație făcută în conformitate cu articolele 9 și 13;
- f. oricare altă acțiune, ratificare sau comunicare relaționată cu această Convenție.

În certificarea celor menționate mai sus subsemnații fiind autorizați în mod corespunzător au semnat această Convenție.

Elaborată în Magglingen/Macolin, la data de 18 septembrie 2014, în limba engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice într-un singur exemplar care va fi păstrat în arhivele Consiliului Europei. Secretariatul General al Consiliului Europei va transmite copii autentificate fiecărui Stat membru al Consiliului Europei, Statelor care nu sunt membre și care au participat la elaborarea acestei Convenții sau care beneficiază de statut de observator în Consiliul Europei, Uniunii Europene precum și Statelor care au fost invitate să semneze această Convenție.

